

jeg for mit Bedkommende tillade mig blot ved denne Lejlighed at henlede Opmærksomheden paa, at foruden den grundlovmæssige Ordning, i Følge hvilken Antallet af Folketingsmedlemmer skal staa i et vist Forhold til Befolkningens Størrelse, have vi ogsaa en grundlovmæssig Tradition, som skriver sig lige fra den Forsamling, der har været med til at vedtage Grundloven, og som vi, for saa vidt som den hidrører fra Grundlovens Fædre, have Grund til at holde i Væ. Det er nemlig givet i Følge denne Tradition, at Raabuddet om et vist Forhold mellem Folketingsmændenes Antal og Befolkningens Størrelse dog er at forstaa nærmere saaledes, at Kammerne for Kresene skulle ligge inden for Aterne. Det er ogsaa, forekommer det mig, meget naturligt, at de Folk, som skulle være sammenknyttede ved Fælleskab i Henseende til den politiske Valgret, ogsaa ere sammenknyttede i andre Retninger, saaledes at de ikke blot møde paa Valgdagen og for Resten ikke have noget med hinanden at bestille. Det forekommer mig at være en naturlig, rigtig og sund Opfattelse, som lægges til Grund, som ogsaa har den praktiske Fordel, at den frembyder større Mulighed for, at man kan enes paa et Punkt, hvor saa mange Vanstigeligheder optaarne sig, som kunne hindre. Naar Amtet er Kammen, er der større Mulighed for at enes paa denne Arena, end naar man har hele Landet for sig og saa kan optræble, udstykke og omlægge det, alt efter som den ene eller den anden Interesse maatte kræve det. Vanstigeligheden ved en reskærdig Fordeling forøges i høj Grad, naar man ikke fastholder denne Kamme. — Der er ogsaa et andet Hensyn, som bør gøres gældende, nemlig at Købstæderne saa vidt muligt skulle være Valgsteder. Det var en Ret, som man gav dem, og som til en vis Grad skulde opveje det, at de ikke vare særlig repræsenterede og altsaa gennem Flertalsvalgmaaden udfatte for ikke at faa den Repræsentation i Folketinget, som de efter Folketallet og efter de Samsfundsinteresser, de repræsenterer, kunne have en vis Besøjeelse til. Derfor forekommer det mig, at man samtidigt med at holde fast paa Grundlovens Bud tillige, saa vidt muligt, skal fastholde den grundlovmæssige Tradition med Hensyn til de nærmere Grænser, inden for hvilke den grundlovmæssige Ordning skal gennemføres. Naar jeg fra dette Synspunkt ser paa de to foreliggende Forslag, kan jeg ikke nægte, at jeg har overvejende Sympati for Forslaget i den Skikkelse, hvori det er blevet forelagt af den højtærede Minister, medens derimod Forslaget, saaledes som det nu er ændret i Folke-

tinget, forekommer mig at gaa hørt fra, hvad man hidtil har holdt paa som en Tradition, og at det arbejder paa at træble ikke blot Kommunerne, men ogsaa Sognene op og stiller dem ad. Det forekommer mig at være meget lidet naturligt, og jeg vil derfor ganske i Almindelighed bemærke, at min Sympati nærmest gaar i Retning af at vende tilbage til Regeringsforslaget, lægge det til Grund for Overvejelse og saa undersøge det i det enkelte med Hensyn til mulige Ændringer i Anordningen og Fordelingen, som der kunde være Grund til at fremsætte med Hensyn til det. Det vil jeg, at allerede i det andet Ting er der fra Mindretallets Side fremsat saadanne Ændringer, saa at der kan være Spørgsmaal, om ogsaa dette Ting mulig vil tage Spørgsmaalene under Overvejelse og finde sig foranlediget til paa flere eller færre Punkter at foreslaa Ændringer i Enkelt- hederne. Jeg skal kun udtale den Forvisning, at det høje Ting vil stænke Forslaget den Interesse og fremme det med al den Energi, som Forslaget i Kraft af sit betydningsfulde Emne fuldt ud fortjener. Naar det saa har været adskillige Aar om at naa herop, vil man vel med Rimelighed kunne forudsæ, at trods den gode Vilje vil det tage nogen Tid at gennemføre det, og det er for saa vidt beklageligt, at det er naaet herop saa sent hen imod Samlingens Slutning, at det turde være tvivlsomt, om det er muligt at faa det fremmet saa betimelig, at det kan blive Genstand for Vedtagelse af Rigsdagen i indeværende Samling; men i alt Fald er det ikke noget, som dette Ting bærer Ansvar for; jeg er forvisset om, at det fra sin Side vil fremme Forslaget med al mulig Hurtighed.

Andersen: Efter den Behandling, som det foreliggende Forslag har modtaget i det andet Ting, kommer man til at stille sig noget tvivlende over for Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil kunne lykkes at faa dette efter min Formening meget vigtige Lovforslag gennemført i indeværende Samling. Jeg vilde meget beklage, hvis det ikke skulde kunne lykkes, da jeg anser dette Forslags Gennemførelse for at være en bydende Nødvendighed, i Særdeleshed naar man ser hen til Forholdene, saaledes som de have udviklet sig her i København og navnlig ser hen til Forholdene i 5te Kres med dens 142,000 Indbyggere og ca. 22,000 Vælgere; man vil da se, at i 5te Kres have de $\frac{1}{5}$ af Vælgere ingen Repræsentationsret, ligesom en hel Del af 5te Kreses Vælgere ere afstaarne fra at kunne komme til at afgive deres Stemmer, naar der foretages Valg, fordi